

ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਐਸ.ਐਸ.ਦੁਲਤ ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ. ਖੋਸਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 85 ਆਫ 1962।

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)— ਧਾਰਾ 14— ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਕੀ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ (1913 ਦੇ II) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਲੈਕਟਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇ। ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਦੁਆਰਾ 14 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1960 ਦਾ ਨੰਬਰ 1382, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ. ਐੱਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 7 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ ਉਲਟਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹੁਕਮ ਚੰਦ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।, ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ, 1959 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਜੰਡਿਆਲਾ ਗੁਰੂ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਜਮਾਂਬੰਦੀ 1952-63 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 10 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 3014/3217 ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ.ਐਨ.ਅਗਰਵਾਲ, ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ ਸਨ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਦੌਲਤ, ਜੇ. -ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। ਫਜ਼ਲ-ਉਲ-ਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ 1913 ਵਿਚ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲ 202 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 19 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ 1916 ਵਿਚ ਇਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚੋਂ ਫਜ਼ਲ-ਉਲ-ਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਮਾਰਚ, 1923 ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਨੂੰ 10 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 12 ਮਰਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 3217 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ। 1944 ਵਿੱਚ ਫਜ਼ਲ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਪਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ (ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਚੱਲਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬੁਝ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਨੇ ਮਾਰਚ, 1958 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਲਿਆਇਆ। 10 ਕਿੱਲੋ ਗੁਦਾ ਅਤੇ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਨੇ ਕਈ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਗਿਰਵੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਹੀਂ ਬੁਝਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ 'ਫਾਰਮ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜੀਬ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਬਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਅਨੁਪਾਤਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਨੁਪਾਤਕ ਰਕਮ 1,238 ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1,238 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ- ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਰਾਮ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਿਆ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੌਰਗੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ 1945 ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੌਰਟਗੇਜ਼ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1945 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਚੱਲਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦੀਵਾਨਚੰਦ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। .

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਨੇ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਆਫ ਮੋਰਟਗੇਜ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਜੁਲਾਈ, 1945 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਿਆ ਕੇ ਮੁਦਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ 'ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ', ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ 'ਉਸਦੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਵੇ' ਅਤੇ 'ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ' ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, 'ਜੇਕਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਿਰਵੀਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ', ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਉਸ ਲਈ ਦੋ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ 'ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਜਾਂ 'ਮੋਰਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ'। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਅੰਸ਼ਿਕ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 5,000, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ। ਉਹ.

ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੋਰਟਗੇਜ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ--

ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਧਿਰ ਦੁਖੀ ਹੈ? 7, 8, 9, 10; ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ 11 ਮੋਰਗੇਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਸਰਵਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੀ ਪਰ ਇਹ 'ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ' ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੇਸ਼ਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ' ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ "ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ", ਜੋ ਕਿ 'ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ' ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਇਹ ਮਿਆਦ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ। ਵਿਵਾਦ, ਇਸਲਈ) ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਗੰਗੂ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾਸ (1) ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮ ਆਈ ਬਨਾਮ ਚੰਦਨ (2) ਨੂੰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

1) ਆਈ.ਐਲ. ਆਰ. (1934) 15 ਲਾਹ. 389.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਲਾਹ. 638.

ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਿਆਲਾ ਰਾਮ (3) ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੱਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਆਲਾ ਆਰ ਐਮ (3). ਸਾਲ 1929 ਤੱਕ ਕੁਝ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਬ੍ਰੈਡਵੇਅ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ., ਆਸਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਰਬਾ ਮਾਈ (4) ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਬ੍ਰੈਡਵੇ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਮੋਰਟਗੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇੱਕ "ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ" ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੰਧਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਮਲ ਬਨਾਮ ਚੰਦਨ (੨)। ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਿਆਲਾ ਆਰ ਐਮ (3), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਬਣ ਗਿਆ। ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ "ਅਤੇ ਬੇਕੇਟ, ਜੇ. ਜੇ. ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਆਸਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਰਬਾ ਮਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ? ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ., ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੋਰਟਗੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼

3) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1943 ਲਾਹ. 176.

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਲਾਹ. 513.

ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੂਟ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਸਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਰਬਾ ਮਾਈ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਲੈਕਟਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਲੱਗ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ-

“ **ਜੇ ਕਲੈਕਟਰ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਸਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਰਬਾ ਮਾਈ(4), ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਐਮਆਈ ਬਨਾਮ ਚੰਦਨ (2)] ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਵੇਂ ਝੂਠਾ ਹੋਵੇਗਾ।..

ਬੇਕ ਐਟ) ਜੇ., ਨੇ ਤਰਕ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ- **ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਬੋਝੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ।'

“** ਅਜਿਹੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਤੱਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਆਧਾਰਿਤ।” ਤੀਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ., ਸਨ ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸੈਟਿੰਗ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ; ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਮੋਰਟਗੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ। ਦੇ ਉਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਕੇਟ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ-ਪਾਸੜ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣਾ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਹੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੇ ਫਿਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਏ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮੂਲੀ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਆਰ.ਪੀ. ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਐਸ.ਕੇ. ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, //

ਹਨੁਮਾਨ ਪਰਸ਼ਾਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰੂਪ ਨਰੈਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)—ਕਲਾ। 142 ਅਤੇ 144—ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV) - ਐਸ. 111(ਜੀ)- ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ — ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਇਨਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਾਲ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ - ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ - ਕੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਲੀਜ਼— ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ- ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ—ਕੀ ਪੱਕਦਾ ਹੈ, 12 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Varun Taneja
Record Clerk